

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 28.

7 Ljubljani, v petek 5. februarja 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 4. februarja.

Vseučilišča.

Razven v zadnjem poročilu omenjenih rečij rešila je zbornica včeraj v prvem branju tudi še predlog poslancev Stürgkhja in Heilsberga, ki od vlade zahtevata, da naj odpravi nedostatke pri vseučiliščih, zlasti pa pri visoki šoli dunajski. Heilsberg je utemeljeval ta predlog rekel, da je dunajsko vseučilišče v nevarnosti izgubiti svojo veljavo, ako se ne izboljšajo razmere pri medicinskem oddelku. Za nekatere stroke je vpisanih po 200 do 300 poslušalcev, v sobah pa je prostora komaj za 50; vsled velike soparice se dostikrat zgodi, da slušatelji padajo v omedlevice; to je brezobzirno tudi zaradi bolnikov, ki morajo v taki sopari ležati. Priporoča torej, da naj se kupi sosedna alzerska vojašnica in pridruži splošni bolnišnici.

Tudi dr. Roser zagovarja nakup te vojašnice in pričakuje od vlade, da dožene njeno prodajo.

Dr. Blažek priporoča vladi, da naj se ozira na češko vseučilišče v Pragi.

Pernerstorfer pa toži, da do danes še niso objavljeni zapisniki o preiskavi v splošni bolnišnici, katera se je vršila vsled njegovega govora v državnem zboru. Iz teh zapisnikov bi se razvidelo, da je bila njegova tožba o groznih razmerah v bolnišnici opravičena. Tudi priporoča, da naj se dunajske bolnišnice sprejmo na državni račun in stroški postavljajo v državni proračun. Pri glasovanju je bil Stürgkhov predlog v pretresanje in poročanje izročen budgetnemu odseku.

Borzni davek.

Danes se je nadaljevala razprava o borznem davku ter sta govorila najprej glavna govornika dr. Kramar in dr. Levicki, za njima pa je prišel na vrsto poročevalec dr. Bilinski, ki je

vsestransko pojasnjeval posamezne določbe dotičnega načrta. Potem je bilo z ogromno večino skleneno, pričeti posebno razpravo, pri kateri so se oglasili razni govorniki. Najvažnejši je bil govor poslanca Luegerja, ki je zahteval, da naj se davek od 10 kr. povikša na 1 gld. ali vsaj na 50 kr. Predčital je tudi neko pismo, ki je je bil pisal svoje dni dunajski žurnalist pokojnemu Obrezi in v katerem trdi, da za več milijonov goldinarjev v najem vzame borzni davek. Mož je imel prav ter bi bil pridobil gotovo več milijonov goldinarjev na leto, ko bi se davek nastavljal v tej meri, kakor jo je predlagal dr. Lueger. Ker če se nadejajo pri 10 kr. za 600.000 do 800.000 gld. letnih dohodkov, bi ti dohodki gotovo znašali 6 do 8, oziroma 3 do 4 milijone goldinarjev, če se namesto 10 kr. nastavi davek 1 gld., oziroma 50 kr. Ali že minister Dunajevski je trdil, da bi tako visok davek državi donesal več škode, kakor dobička, ker je naša vlada s svojimi vrednostnimi papirji in posojili tako zelo navezana na borzo, da je ne more pogrešati, in da bi bil odpadek pri oddajanju državnih papirjev večji, kakor dobiček pri visokem borznem davku. Na to stališče se je postavil tudi sedanjí finančni minister dr. Steimbach, ki je Luegerju nasproti poudarjal, da se mora iz gori omenjenih vzrokov protiviti njegovemu nasvetu. Gledé borznega davka na Ogerskem, rekel je minister, odgovarja Schlesingerju, da ogerska vlada sicer še ni predložila takega zakona svojemu državnemu zboru, da ga pa vpelje tudi ona, ako obvelja pri nas. Pri glasovanju obveljali so vsi paragrafi dotičnega zakona po nasvetih odsekovih. Ob 3. uri popoldne je bila seja sklenjena in prihodnje zborovanje napovedano za soboto 6. t. m.

Plener ostane v zbornici.

Zadnje tedne je bilo veliko govorjenja in pisanja o tem, da postane Plener predsednik skupnega najvišjega računskega urada. Posledica tega imenovanja bi bila, da bi moral Plener izstopiti iz

državnega zbora, ker uradniki skupnih uradov ne morejo biti člani našega ali ogerskega parlamenta, ampak so podrejeni delegacijama. Levičarji pa bi težko pogrešali Plenerja, zato so mu hoteli nakloniti častno darilo 250.000 gld., da bi mu ne bilo treba iskati državne službe, ampak bi mogel živeti od obresti te glavnice. Plener, ki nima lastnega premoženja, bi bil rad sprejel ponudeno mu državno službo in se je bil načeloma že udal, ali pritisek njegovih somišljenikov ga je prisilil, da je v zadnjem trenutku zopet odpovedal, kar je včeraj naznanil svojemu klubu. Sprevidel je pa tudi, da bi ne bilo posebno častno jemati miloščine od svojih strankarjev, zato je gori omenjenemu naznanilo še dostavljaj, da je govorica o sprejemu častnega darila neutemeljena. Levičarski klub je z veliko radostjo in občudovanjem sprejel to naznanilo svojega voditelja, češ, da je s tem pokazal, da ni le velik talent, kakor je rekel Suess, ampak tudi jeklen značaj. Na besedo verjamemo Plenerju, da ni sprejel častnega darila, ali kdor je zasledoval politiko naših levičarjev, kdor se spominja glasovitega Offenheimerovega procesa, pri katerem je moral celó minister Giskra potrditi, da je sprejel napojnico (Trinkgeld) 30.000 gld., vé, kako liberalci podpirajo svoje pristaše. Finančnim velikašem je zdaj mnogo na tem ležeče, da se izvrši uravnavanje valute, pri kateri si obetajo tako velikega dobička, da morejo brez vse skrbi velikanske napojnice deliti onim, od katerih pričakujejo izdatne podpore. Take napojnice sicer niso častna darila, ali če jih je mogel sprejemati minister Giskra, zakaj bi se jih branil kdo, ki ni minister? S tem pa nikakor ne očitamo Plenerju, da bi bil prejel tako napojnico, ampak le poročamo, kako težko dunajski finančni velikaši pričakujejo zlatega denarja. Zakaj? To oni sami najbolje vedo; tudi drugi bodo to zvedeli, morda še pre zgodaj zvedeli; Bog daj le to, da bi od vravnave valute naših ljudij glava ne bolela.

LISTEK.

Madjarska tisočletnica.

Kdaj so prišli Madjari na Ogersko? S tem vprašanjem se je zamán ukvarjal učenjaški svet, zamán se je ukvarjala z njim in ugibala madjarska akademija in časnikarji raznovrstnih časopisov v blagoslovljeni Hungariji, pol židovski in povsem židovski, nemški in madjarski: zamán so ugibali, razlagali in reševali zgodovinska fakta devetega stoletja po Kristu!

Vse njih računanje, vse njih skrbi in napore imeli so posledico, velikanski: nič!

Kdaj da so prišli Madjari na Ogersko, nihče ni mogel raziskati na podlagi zgodovinskih virov. Toda na Ogerskem si vselej vedó pomagati. Naj poreče svet, kar mu drago, Madjari si pomagajo tudi s fantazijo. In madjarska fantazija je jako bujna, kadar se gre o izmišljeni neresnici; ona si izmisli in natveze svetu največje nesmisle, — čemu bi si torej ne izmislila in ne rekla svetu, da so Madjari prišli na Ogersko in tu ustanovili madjarsko državo leta 895, in da bode torej leta 1895 temu ravno tisoč let!

To dokazuje zgodovina, sevéda zgodovina po madjarskem kopitu. Cesar niso dovršili učenjaški svetovnega imena, o čemer so se zamán pótli akademiki, to se je posrečilo fantaziji lajikov.

Minister Csáky je na to pritisnil pečat avtoritete svoje, in tako bomo leta 1895 imeli veselje, kako bodo vriskali Madjari.

Težko, zelo težko je reči, ali naj svet zrè na ta prihodnji madjarski prizor resno, ali s trpkim usmevom, ali pa konečno veselega lica. Poslednje bilo bi še najprimernejše, ker se tak znameniti dovtip more poroditi samo v Madjariji, in sicer povsem edenkrat za tisoč let.

Mi srečni smrtniki bomo še doživeli bajé to spomensko leto, in če nam Bog dá zdravje, smejali se bomo temu jubileju na vsa usta, od sreča, kakor smo se smejali povodom poslednje madjarske izlozbe madjarski nadutosti in prelepemu madjarskemu deficitu, da bi ne imel ta dovtip tudi svojega resnega, in sicer preresnega lica.

Madjari se bodo veselili nad grobom, katerega je izkopal njih šovinizem nemadjarskim narodom; radovali se bodo nad njim, dasi vánj niso še položili narodov, in kdo vé, če se ne bode ta lahkoživi narod veselil sam na svojem grobu.

Tej tisočletnici v proslavo je namenjena deželna

razstava. Kaj bodo v nji izložili izvirno madjarskega? Kamorkoli se ozró okoli sebe, o svojem kulturnem življenju ne uvidijo ničesar, ne najdejo ničesar, kar bi mogli izložiti in reči: To je naše, v tem zrcali naš in prednikov naših duh in življenje.

Če ne izlože svojega nasilstva, kaj družega svojega tako ne morejo.

Vse to, s čimer se bodo ponašali, imelo bode na čelu pečat tujega izvóra, in ko se bodo ponašali z odličnimi osebami, bodo te osebe tuje krvi, istotako, kakor se s tujo krvjo vzdržuje še na valovih razburjenega življenja ves madjarski narod.

Ves ta bodočni madjarski prizor je tako poseben, da zasluži pozornost vsega omikanega sveta. Ko bi slavnost zadevala samo Madjare, še vreden ni ta narodič, da bi si svet belil glavo z njim!

Toda ta tisočletnica tiče se tudi drugih narodov, povsem važnejših, nego naroda polagoma izumirajočega; ona se tiče visoko inteligentnega slovenskega, germanškega in romanskega naroda. Madjari bodo praznovali tisočletnico, ogerski Slovani in narodi plemena germanškega in romanskega jim bodo za podlago, na kateri bode Magyar-embér plesal „čardaš“.

Madjari, proslavljajoč tisočletnico v svojo slavo, slavili jo bodo v

Trgovinske pogodbe.

(Govor državnega poslanca g. Frana Šukljeja v državnem zboru dne 12. januarja 1892.)

IV.

Jaz storim še eden korak dalje in se hočem sklicevati na častitega gospoda predgovornika. Zgodovinski moment je, pod katerim stojimo, in jaz rečem, kdor ima zgodovinski razum, bode spoznal pomen tega trenutka in čutil, kje se po razporih poslednjih desetih let zblizuje srednja Evropa v trgovsko-političnem oziru, ko se 130 milijonov ljudi — vzlic ironični opazki gospoda poslanca dr. Kramarja, usojam se tako govoriti — sporazumlja, da olajša mejsebojno menjavo svojih izdelkov in pa po pogodbah vredí trgovsko-politične odnose. Po mojem mnenju je za to že bil skrajni čas! Gosp. poslanec dr. Kramar je imel prav, ko je kazal na veliki in zapirajoči se gospodarski ozemlji na vzhodu in zapadu. Na zapadu transatlantska republika Zedinjenih držav, ki vedno odločneje dela na to, da obvelja Monroe-doktrina na gospodarskem polju, da se prepreči evropski uvoz in svojimi izdelki preplavi starajočo se Evropo.

In gospoda moja, jaz trdim, da je pod zvezdnim praporom toliko sile in žilavosti, da je naš poraz zapečaten, če se evropski narodi ne povzdignejo iz trgovinske razcepljenosti in si ne prizadevajo, da se nekako zblizajo.

Kar se tiče Rusije, se strinjam z njim, posebno gledé na tradicionalno smer ruske politike; le gledé na to, kar se mora iz tega sklepati, mu ne pritrujem. Dr. Kramar bi rad ostal pri starih razmerah, jaz pa za svoj del pravim: Groza me je položaja, kakoršen je bil dozdaj. Groza me je pretiranj avtonomne carinske politike. Groza me je vednega povišanja carin; groza me je stanja, ki pospešuje z jedno roko čezmerno produkcijo, z drugo roko pa maši in zapira glavne odtoké za to čezmerno produkcijo. Jaz sem za varstvo narodnega dela, ali priznati pa moram, da se mi zdi misel, ki je za podlago trgovskim pogodbam, po mojem prepričanju zdrava, opravičena in blagodejna.

Bil bi s tem pri koncu, ne da bi bil kako besedo izpregovoril o politični strani tega vprašanja. Nekateré opazke, katere smo slišali in jih bomo še slišali v teku debate, silijo me, da izrečem kratko opazko na koncu. Srečen sem, da morem to opazko ali izjavo izreči v popolnem sporazumljenju vse skupine slovenskih poslancev. Visoka zbornica je vajena videti, da v vseh važnih vprašanjih slovenski poslanci zedinjeno postopajo, pred vsem pa v političnih vprašanjih. Nadejam se in pričakujem od zdravega razsodka našega naroda, da bode zmiraj tako, da bodo slovenski poslanci vedno se držali političnih načel, v katerih zagovarjanju smo se zedinili.

Seveda trgovske pogodbe, kakor jih smatramo mi, so pa ne gledé na njih politično važnost, v prvi vrsti eminentno narodno-gospodarskega pomena. Zaradi tega pa tudi ne bomo složno glasovali. Vsak bode tako glasoval, kakor se strinja z interesi volilcev in z nazorom, katerega si je na-

zasramovanje in nečast vsem drugim nemadgarskim narodom.

Ker so pa ti narodi deli velikih narodov, izven Ogerske živečih, naperjeno bode to sramotenje tudi proti neogerskim vrstam nemadgarskih narodov.

Moreta li na to zreti mirno in ledeno rumunski in germanski narod, slovanski narod ne more in ne sme; narod, koji je tako visoko inteligenten, kakor slovanski narod, ne sme pripustiti, da bi skakal po njem isti, kojemu je dal sv. vero in omiko. More li slovanski narod ostati miren v svojem sreč, videč, kako se zatira njega krvni brat Slovak? Ali se more slovanski narod udeleževati tega huronskega plesa, veseliti in vriskati, ko se njega brat zatira? In zaradi tega zadoni ne samo iz srede nemadgarskih ogerskih narodov, ne samo iz srede slovenskega naroda, temveč iz srede vseh narodov, v kojih ni še ugasnila iskra človekoljubja in sočutja, — mogočni glas k oholim Madjarom: Ustavite tlačanstvo in ne žalite dalje onih, s kojimi vas v edni državi druží edini premilostivi vladar? Hočete li proslavljati tisočletnico svojega prihoda na Ogersko, proslavite jo s tem, da daste narodom, kar jim gre po božjem in ljudskem pravu: Odpravite na Ogerskem tlačanstvo in uvedite svobodo, enakopravnost in bratstvo!

pravil o tej stvari. Naglašam pa, da na naše glasovanje ne bode vplivali nobeni politični oziri. (Pritrjevanje govornikovli somišljenikov.)

Več nego deset let že imamo priložnost pokazati v delegaciji naše nazore o vnanji politiki naše države. Naš vpliv kot parlamentarne skupine ni velik, ali edno stvar nam morate priznati, mi imamo pogum pokazati svoje prepričanje. Ko bi ne odobraval vnanje politike naše države, bili bi odkritosrečno povedali, da ne odobravamo njenih smerij in njenih smotrov. Ne gledé na to, da se to ni zgodilo, morate iz izrečenih izjav naših zastopnikov v delegaciji sklepati, da odobrujemo sedanje politično sistemo. Mi ne nasprotujemo političnim zvezam. Vi sicer ne morete od nas zahtevati, da se to godi iz narodnih simpatij.

V tem oziru smo več nego hladni prav do globine srca. Mi ne nasprotujemo in pritrujemo le zaradi tega, ker vidimo v teh političnih zvezah poročstvo za najdražje dobro narodov, jamstvo za obranjenje evropskega miru. (Dobro! s strani somišljenikov.) Če se nam reče, da se s temi pogodbami zveze utrdijo, to ne more biti za nas povod, da bi glasovali proti njim.

Pri koncu sem. Kar se tiče mene, glasoval bodem za pogodbe in to priporočam tudi visoki zbornici. (Odobrovanje somišljenikov.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. februarja.

Notranje dežele.

Plener. Kako je s Plenerjevim častnim darilom, ni prav jasno. Sprva se je mislilo zanj nabirati, kakor se je v Angliji za Danijela O'Connella in Riharda Cobdena. Pri teh nabiranjih se je določilo, da nikdo ne sme dati več, nego jeden šiling. Pri nabiranju za Plenerja bi nihče ne smel več dati, nego 1 gld. Po nabrani svoti bi se sodilo, koliko ljudi v Avstriji ceni gospoda Plenerja vsaj za eden goldinar. Ta ideja se je opustila, ker so celó Plenerjevi oboževalci prepričani, da bi se ne nabralo niti 50.000 gld., kar bi bilo zanj ponižanje, kajti niti toliko ljudi ni v Avstriji navdušenih za Plenerja. Nevspeh takega nabiranja bil bi pa poraz za vso levico. Na Dunaju so možje, ki četrt milijona zložé za Plenerja v 48 urah, in so morda tudi že zložili, ali mej narodom po goldinarju se pa ta svota ne more nabirati, posebno ker zlasti manj premožni stanovi Plenerju naravnost niso naklonjeni. Levica je zatorej drugod poiskala odškodovanje za svojega vodjo.

Rusini. V torek je bil v Levovu starorusinski shod, kateremu je predsedoval kanonik Pavlikov. Na tem shodu se je rekla marsikaka pametna beseda, samo zabavljalo se je preveč proti Mladorusinom. Shod se je izrekel, da hoče braniti rusinsko narodnost, delati za razdelitev dežele v poljski in rusinski del, za vpeljavo direktnih volitev v kmet-skih občinah, za odpravo sedanjih volilnih kurij. Govorilo se je tudi za zedinjenje vseh treh rusinskih strank, ali s tem, kar se je govorilo proti Mladorusinom, se pa pač ni gladila pot vzajemnemu delovanju. Sicer pa tudi mi želimo, da bi mej Rusini izginil preprič, kajti popolnoma se strinjamo z njih težnjami v narodnem oziru.

Gališki socijalni demokratje so imeli v sredo shod v Levovu in se izrekli, da obsojajo teroristično postopanje delavskega proletarijata. Poljski socijalni demokratje se ne dadó zapeljati k nobenim strašnim nasilstvom. Tudi narodnost lahko najde mesto v socijalnem programu. Poljska narodna zavest nikakor ne nasprotuje socijalnemu programu. Sklenilo se je, da se osnuje rusinski socijalistični odbor in rusinski socijalistični list, da se tudi Rusini bolj seznanijo s socijalnim gibanjem. Iz vsega se vidi, da slovanski socijalni demokratje treznejše mislijo, nego nemški ali francoski. Sicer se pa tudi mej njimi še pogreša pravo prepričanje, da se socijalno vprašanje dá rešiti le na pravi kristijanski podlagi.

Ogersko. Marsikomu se je malo čudno zdelo, da je avstrijski trgovski minister bil odlikovan z visokim redom, ko so se vsprejele trgovske pogodbe, ogerski pa ne. To Madjarom gotovo ni všeč. Morda je to kaj v zvezi z govoricami, da je minister Baross z nekimi tajnimi pogodbami z železnicami skušal trgovske pogodbe narediti iluzorične. V ogerskem ministerskem svetu je bil bajé zaradi tega že buren prizor. Vladni krogi pa skušajo svet prepričati, da Baross le zaradi tega ni bil odlikovan, ker ima ogerski ministerski predsednik preveč opraviti z volitvami in zatorej ni imel časa, storiti potrebnih korakov. To seveda ni posebno verojetno.

Vnanje države.

Nemčija. Nemški liberalci so začeli silno agitacijo po deželi proti šolski predlogi. Zastopniki mest imajo shode, na katerih sklepajo resolucije proti novemu šolskemu zakonu. To je seveda čisto naravno, kajti mesta so središča liberalizma in so-

cijalistov. — Svobodomiselní listi pa občinstvo s tem slepijo, da neso proti veri, temveč je njih stranka celo za to, da se veronauk v šoli poučuje. Le zoper to so, da bi se otroci silili proti volji starišev učiti kak veronauk. Potem pa pišejo proti temu, da bi duhovščina imela kak vpliv na poučevanje šolskih predmetov izimši veronauk, češ, da drugi predmeti z vero nima jo nobene zveze. Liberalci pa dobro vedó, da se dá pri drugih predmetih izpodkopovati vero. Zaradi tega pa hočejo učiteljem dati priložnost, da razrušijo, kar veroučitelj sežida. V Nemčiji je pa to posebno nevarno, ker je veliko učiteljev na učiteljskih se znanle brezverskih nazorov. Mej nemškimi učitelji je razmerno veliko bivših vseučiliščnikov in celo doktorjev.

Rusija. Danes imamo zaznamovati veselo novice iz Rusije, če se potrdi. „Dziennik Polski“ je izvedel iz Varšave, da je ruska vlada preklicala naredbo, da osebje po železnicah na Poljskem z občinstvom ne sme govoriti v poljščini, in pa ukaz, da katoliška šolska mladina mora ob praznikih hoditi v pravoslavne cerkve. S tem še niso poravnane krivice, katere je ruska vlada storila Poljakom in katolikom, ali storjen je prvi korak. Nas drugi preklic še bolj veselí, nego prvi. Jezikovno naredbo je morda vlada bila prisiljena preklicati iz tehničnih oziróv. Čujejo se pritožbe o neredih na ruskih železnicah in raba občinstvu neznanega jezika tudi pospešuje take neredé. Preklic omenjenega ukaza zastran obiska pravoslavnih cerkvâ pa očitno kaže, da hočejo nastopiti drugačno politiko.

Rusija in Nemčija. „Birževija Vjedomosti“ so izvedele, da se politični odnosi mej Rusijo in Nemčijo boljšajo. Temu zboljšanju bode sledilo zboljšanje gospodarskih odnosajev. Ta prevrat se vrši brez škode za prijateljstvo s Francijo. Če je glasilo peterburške borze dobro poučeno, ni mogoče vedeti. O tem pa smo prepričani, da Francija ne bode dolgo prijazna Rusiji, ako bodo Rusi bratili se z Nemci.

Izvirni dopisi.

Z Vrhnike, dné 3. februarja. V četrtek dné 28. januarja imelo je društvo za olepšavanje trga vrhniškega svoj občni zbor. Društveni odbor je sam priznal, da v preteklem letu ni bilo mogoče kaj posebnega storiti, ker je vsem delujočim odbornikom nedostajalo časa. Za tekoče leto pa se je mej drugim sklenilo prirediti pripraven pot k izvirkom in okrog izvirkov Ljubljane, ki utegnejo marsikakega prijatelja narave zanimati bodisi iz zgodovinskih, bodisi iz geologičnih razlogov. Tudi drevored z Vrhnike na Verd in na Mirke namerava društvo izvršiti, odnosno popolniti, ako bi bilo mogoče, pogoditi se s strankami, ki imajo svet ob potih.

Posebno hvalevredno bi bilo od društva, ako bi Vrhniki preskrbelo tako potrebno kopališče, katerega živo pogrešamo o poletnih dnevih.

Glavnica je znatne narasla po volilih gg. Kotnika star. in ml. in udov šteje društvo 32. Za predsednika je bil izvoljen zopet g. J. Lenarčič in g. G. Jelovšek za blagajnika.

Dné 27. januarja je umrla gospa Amalija Komotar, soproga tukajšnjega g. notarja v 36. letu svojega življenja.

Dné 30. januarja pa je umrl cerkvenik farne cerkve, Matija Slavec, kateri je več desetletij opravljal cerkveniško službo ter je gospodom duhovnikom, ki so službovali na Vrhniki, gotovo še v živem spominu.

Iz Planine, 29. januarja. Kakor že več let, je tudi letošnje zimo podaril naš graščak, svetli knez Windisch-Graetz, 100 gld. miloščine za naše ubožce. Denar jim je bil razdeljen pred Božičem, da si so mogli za praznike kak boljši grizljaj privoščiti. Svetla kneginja Matilda, roj. Radziwillova, pa je nakupila 120 kosov raznovrstnih oblačil za našo šolsko mladino. Ta delitev se je vršila še le včeraj, ker je bila šola zaradi ošpic in škardatice več tednov zaprta.

Grajski hišnik g. Staré je oskrbel krasno sme-rečico, okusno jo nakitil z vencí, banderci in svečicami ter obložil z nebrojnim sadjem. Na mizi so bila razstavljena oblačila za dečke in deklice, vsa je močnega blaga, vmes tudi z Dunaja naročene čepice in avbice, — dá, celó lastnoročne dela grajskih gospej; iz dveh mogočnih jerbases pa so kvišku štrlele iz fine moke spečene, ravnomer iz peti vzete slastne štruce.

To je bilo strmenje in čudenje, ko je gospod nadučitelj Bénédek v spremstvu gospodičin učiteljice Leskovec in Mlakar 56 učencev in učenk, ki so bili zaradi ubožstva in pridnosti v obdarovanje zaznamovani, pripeljal v župnijo ter jih okoli božičnega drevesca razvrstil.

Gospod župnik otroke nagovori, razloži jim pomen božičnih praznikov in darov ter h koncu opo-

minja, naj po vzgledu svetih treh kraljev božjemu detetu, ki jim je po rokah blagoslovene grajske gospe toliko lepih in dobrih rečij v dar prineslo, tudi od svoje strani tri darove poklonijo: zlató pokorščine do starišev in učiteljev, kadilo pobožnih molitev in miro voljnega prenašanja ubožstva, ki jih že tedaj tare in jih morebiti še v večji meri čaka v prihodnjem življenju.

Po končanem nagovoru se je opravila skupna molitev za visokorodno dobrotnico, za kneginjo in vso njeno rodbino.

Zdaj se je pričela delitev. Kako so se otrokom hica žarila in kako hlastno so stezali ročice po darovih, kateri so bili vsakemu po njegovi posebni potrebi odločeni, to ve le tisti, ki je bil kedaj sam pri tacihih prilikah zraven. Da so nekateri izmed njih strucam in jabolkom precej pokazali ostre zobe, ni nič čudnega, saj jih je mnogo prišlo prav od daleč in — otrok je otrok — mi nismo bili nič drugačni.

Nazadnje so se otroci srčno zahvalili za darove in zapeli zahvalno pesem. Čeravno so imeli mnogi precej veliko butaro sabo nesti, so izvestno tisti dan vsi hitreje dospeli domov k starišem, kakor navadno iz šole. Bodi tu v imenu duhovstva in učiteljstva izrečena svetli knežji rodbini za obojni božični dar srčna zahvala.

Podpiralna zaloga slovenskih vseučilišnikov v Gradci.

(Poročilo o delovanju in stanju za akademsko leto 1890/91.)

Z letošnjim akademskim letom je stopilo naše društvo v dvajsetletnico svojega delovanja. Koliko je v tem času storilo za blagor vseučilišne mladeži naše, nam posebej tú ni povdarjati in navajati, kajti znano je iz dosedanjih natančnih poročil dovolj vsakemu, ki se zanima za društvo in vzlasti za oni nadepolni naš naraščaj, kateremu so namenjene podpore, ki jih društvo deli leto za leto v vedno večjih vsotah. To mu je bilo po sreči mogoče, kajti zanimanje za društvo do zdaj še nikoli ni pešalo, marveč prav tako leto za leto narašča. Zato je bilo moči v preteklem akademskem letu vsoto med uboge in podpore vredne dijake slovenske razdeliti, kakeršne še nikoli poprej ne in vrhu tega še glavnici dodati 200 gld. v gotovini. Vse imetje glavnice tedaj znaša 7200 gld. v pisanih denarne vrednosti in 500 gld. v gotovini. Čistih dohodkov z obrestmi vred je bilo 1320 gld. 85 kr., a s prejšnjega leta je bilo preostalo v gotovini 584 gld. 38 kr., torej skupaj 1905 gld. 23 kr. Troški so znašali 1036 gld. 72 kr. in gotovine je ostalo 868 gld. 51 kr., koja vsota je na račun prihodnjega akadem. leta v hranilnici na obresti shranjena. V hranilnici je tudi vsota 500 gl., katera je bila po odborovih sklepih leta 1889/90 in 1890/91 dodana glavnici v gotovini. Odbor je zboroval osemkrat in je rešil 87 (prejšnje leto 71) vloženih prošanj; odbiti ste bili dve, drugim 85im pa se je dovolila vsota 809 gld. Najmanjša ednokratna podpora je bila 5 gld., največja pa 25 gld. Podpiranih je bilo 18 (prejšnje leto pa 12) slovenskih vseučilišnikov: 8 pravnikov, 8 medicincev in 2 modroslovca. Po deželah jih je bilo 12 s Štajerskega, 5 s Kranjskega in eden je bil s Primorskega. Koruškega Slovence, ki bi bil prosil podpore, to leto ni bilo nobenega in ga tudi ni bilo, ko bi bil na vseučilišni kot slušatelj vpisan.

Vsem blagim posamnim dariteljem, kakor vzlasti gosp. dr. Jern. Glančniku, odvetniku in predsedniku posojilnice v Mariboru, ki je bil svoje dni jako delaven in vesten odbornik našemu društvu in mu je zdaj račil nakloniti za posamnika nenavadno velik dar, visokemu deželnemu zboru kranjskemu in štajerskemu, slavnemu hranilnemu in posojilnemu društvu v Ptuj, slavnej posojilnici v Celju ter kmetske posojilnici ljubljanske okolice v Ljubljani, slavnej družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, slavnemu okrajnemu zastopu v Celju itd., itd. izreka odbor v imenu revnih in podpore vrednih slovenskih vseučilišnikov iskreno in presrečno svojo zahvalo. Zahvaljujemo se prav tako slavnej tiskarni družbe svet. Mohorja, ki je tudi letos tiskala naše poročilo po najnižji ceni ter časopisom „Slovenec“, „Slovenski Narod“ in „Südsteirische Post“, ki so drage volje vsprejemali šestkrat v letu društvena naznanila in s tem vsakako širili zanimanje za društvo in blage mu namene.

Dohodki od oktobra 1890 do oktobra 1891 so znašali 1905 gld. 23 kr., troški pa 1036 gld. 72 kr., torej je ostalo v gotovini 868 gld. 51 kr.

Opravljeni odbor v akademskem letu 1891/92: Predsednik in blagajnik: Gospod dr. Gregorij Krek, c. kr. vseučilišni profesor. Predsednikov namestnik: Gospod dr. H. J. Bidermann, c. kr. vseučilišni profesor. Tajnik: Gospod Bogomil Krek, drd. iur. Odborniki: G. Vinko Stergar, stud. iur; g. Hinko Šuklje, cand. med; Emanuel Dereani, cand. med; g. Fran Eller, stud. phil; g. Anton Kunst, stud. phil. Namestniki: Gospod Oton Vidic, stud. iur; g. Anton Zvab, cand. med; g. Fran Brolih, stud. phil.

Tristoletnica J. A. Komenskega.

Letos bode preteklo 300 let, kar se je porodil najslavnejši pedagog slovanskega rodu, Jan Amos Komensky. Njega poznajo vsi kulturni narodi, njegova dela so preložena na vse znamenitejše jezike. Zaradi tega se bode tudi letos praznavala njemu v čast tristoletnica ne le po avstrijskih deželah, temveč tudi v inozemstvu. Osebito na Češkem, kjer je mnogo učiteljskih društev po njem imenovanih, delajo se obširne priprave. Priredil se bode tudi Komenskega muzej.

To nam daje priliko, da tudi slovenski učitelji pokažemo, da poznamo tega pedagogičnega velikana. Odbor „Slovenskega učiteljskega društva“ je v svojih zadnjih sejah razpravljal to stvar in sklenil, da priredi dne 19. malega travna t. l. (velikonočni torek) zvečer slavnost z velikim koncertom. Odbor je prepričan, da bode slovensko učiteljstvo ta sklep radostno potrdilo. Zaradi tega se nadeja, da ga bode slavno učiteljstvo k izvršitvi tega sklepa vsestransko podpiralo. Slavnostni program za to slavnost se bode določil, kakor hitro bode odbor vsaj približno vedel, na katere moči in na koliko pevk in pevcev izmed slovenskega učiteljstva sme računati na sodelovanje.

Drage kolegije in kolege! Pokažimo tu javno, kaj naš stan premore! Pokažimo z mnogobrojno udeležbo, da edinostno postopamo! Povzdignimo si s takim postopanjem ugled učiteljskega stanu!

Podpisani odbor torej prosi slovenske učiteljice-pevke in učitelje-pevce, naj so člani našega društva ali ne, da mu blagoizvolijo vsaj do dne 10. svečana t. l. po dopisnici naznaniti, ali bodo sodelovali pri koncertu in za kateri glas naj se jim preskrbé note. Ako hočemo dostojno nastopiti, mora nas biti mnogo, mnogo! Ker je treba za priprave dosti časa, mora odbor do gori imenovanega dne vedeti vsaj približno število. Torej naj nikdo ne odlašaj, češ: saj se še pozneje lahko oglasim. Oglasila naj se pošiljajo tajniku g. Jakobu Furlanu, učitelju v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 15. prosinca 1892.

Odbor „Slov. učit. društva“.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. februarja.

(Starinske najdbe.) Z Dolenjskega se nam piše: Med Malencami in Čatežem je mnogo predzgodovinskih ostankov, in sicer po pašnikih, njivah in hostah pol ure daleč. Te predzgodovinske grobe je zasledil zadnja leta znani izurjen raziskovalec starih grobov, g. Jernej Pečnik. Ti grobovi so gotovo najstarejši na Kranjskem, iz predkrščanske dobe. Gradisce so imeli na prijaznem griču, s katerega je lep razgled po krški dolini in sicer ob izlivu Krke v Savo. Ker je Krka v tem kraju bogata na ribah, gotovo so se ljudje živili z ribami ter plovili po Savi. Pozneje so tu stanovali Rimljani, ker so v tem kraju rimske kopeli in ostanki rimskih stanovanj. Dne 28. in 29. decembra pred novim letom je prišel g. Pečnik tú-sem z dvema delavcema ter njima pokazal, kje naj kopljeta. Delavca sta izkopala tri metre globoko jamo ter najprvo izkopala pepel sežganega mrliča. Kopala sta še seženj daleč pod zemljo ter izkopala železno sulico 43 cm. dolgo, pas iz usnja in olepšan z bronasto ploščevino, več bronastih obročkov od pasa in dobro ohranjenih jermenov. Tacihi stvari Pečnik ni še našel. Ta grob mora biti iz starodavne dobe pred Kristusom. V zemlji je bil tudi kapi podoben klobuk iz usnja, jako gosto olepšan z bronastimi žebli. Pečnik se uleže pod zemljo in z nožem reže zemljo pod tem čudnim klobukom, ker sicer je bilo nemogoče celo izkopati to stvarino; eden delavcev mu je svetil pri tem težavnem delu v noči. Tako je spravil na dan zopet jako znamenito najdbo. Prav bi bilo, ko bi

izdatneje podpirali tega izurjenega raziskovalca starin, kaj na Kranjskem so pod zemljo še mnoge starine; posebno gorenjska stran je v tem oziru še malo preiskana.

(Sedmina) po čast. g. Antonu Fincu, duh. svetovalcu in župniku v Sostrem, bo v torek, dne 9. t. m., ob 8. uri.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) v korist je sklenil slavni odbor „Glasbene Matice“ prirediti prav zanimiv koncert. Usojamo si že sedaj opozoriti slovensko občinstvo, naj pri tej priliki s prav obilno udeležbo pokaže svoje zanimanje za naš prvi glasbeni zavod, ki se tako plemenito spominja naše družbe. — Naša najnovejša pokroviteljica je cerkljanska župnija na Gorenjskem, ki nam je poslala po g. lekarju Jakobu Hočevanju kot pooblaščenca 105 gld. — Vesela družba v Velikovecu je nabrala in nam doposlala 12 gld. Slava vrlim rodoljubom korotanskim! — „Gospica iz Opatije“ je poslala družbi 4 gld. 30 kr., nabranih na res izviren način. Častita pošiljalka ima namreč navado, da jej mora vsak domoroдец, ki jo prvič obišče v njenem novem stanovanju v Opatiji, plačati vstopnine najmanj 10 kr.; ta vstopnina je potem last naše družbe.

(Posojilnica v Vitanju) je imela v minulem letu prometa blizu 70.000 gld.

(V Vojniku) na Štajerskem snujejo narodnjaki katoliško-politično društvo „Edinost“, katerega pravila so že odposlali graškemu namestništvu v potrdjenje.

(Iz Velenja) so pripeljali v torek 1000. železniških vóz s premogom, slavnostno ozaljšan, preko Celja v Ljubljano.

(V tržaškem mestnem svetu) je bila v ponedeljek burna seja, v kateri je bil sprejet protest zoper škofijski ordinarijat, češ, da zanemarljavo laško prebivalstvo. Obširnejši dopis priobčimo jutri.

(Preklicana prepoved za uvažanje svinj s Hrvaškega.) Ker prenehuje med živino na Hrvaškem bolezen na parkljih in na gobcu, in se je nadejati, da se ne bode več zanesla čez mejo, preklicuje namestništvo v Trstu z ukazom z dne 21. januarja prepoved uvažanja svinj s Hrvaškega z dne 7. maja 1891, in ukazuje podložnim oblastim, da postopajo s čredami, ki bi prišle s Hrvaškega ali od drugod kot z gnanimi čredami po določenih § 11 zakona z dne 29. februarja 1880. Trgovati s svinjami od kraja do kraja ostane pa kot dosedaj prepovedano.

(Na ljubljanski višji gimnaziji) razpisana je služba profesorja za klasično filologijo z nemškim in slovenskim učnim jezikom. Prošnje do 10. marca t. l. deželnemu šolskemu svetu.

(„Pavliha“.) Tako je naslov novemu humoriističnemu listu, ki je meseca januarja prišel izhajati v Ljubljani po dvakrat na mesec; tiska pa se v Trstu. Izdajatelj in odgovorni vrednik mu je g. Šimen Jak. List velja 4 gld. za vse leto. Slovenci smo imeli že mnogo „šaljivih“ listov, katerih pa je bil malokateri vreden podpore, da ne rečemo hujšega. „Pavliha“ sta doslej izšli dve številki, katerih vsebina pa ni vabljava.

(Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) na Štajerskem bo imelo dne 14. svečana ob 3. uri popoldne v prostorih g. Ivana Hausenbichlerja v Žalcu svoj VI. občni zbor. Vspored: 1. Nagovor. 2. Poudljivi govor gosp. učitelja Ant. Petrička o trni uši. 3. Društveno poročilo. 4. Slavnostni govor gospoda Dragotina Hribarja. 5. Vpisovanje novih udov, oziroma vplačevanje letnine. 6. Vprašanja in odgovori o kmetijstvu. — Zborovanje kratkočasni domači moški kvartet. Po zborovanju prosta zabava. K obilni udeležbi prijazno vabi odbor.

(800.000 gozdnih dreves) se tudi letos razdeli iz državnih drevesnic na Štajerskem, posebno smrekovih, jesenovih, borovih, orehovitih, javorjevitih in lipovitih, in sicer brezplačno manj premožnim posestnikom. Prošnje vsprejema do 25. marca c. kr. deželni gozdni nadzornik v Gradcu.

(Javna dražba) v Plantzovem konkurzu v Spodnji Šiški, in sicer specerijskega blaga, pohištvene opreme, vozov, sodov in dragocenosti, bode dne 9. februarja dopoldne in popoldne. Vse inventirano premično blago je cenjeno na 1560 gld. 97 kr. Sodni komisar pri dražbi bode beležnik gosp. Ivan Gogola.

(Nov kilometerski tarif) je bil na vseh progah državne železnice uveden v ponedeljek.

(100.000 goldinarjev) je glavni dobiček velike praške razstavne loterije. Opozorjamo častite čitatelje naše, da je žrebanje dne 12. februarja.

Raznoterosti.

— Dragocen životopis. General Grant, znani vojskovodja in pozneje predsednik Zedinjenih držav v Ameriki, je zgubil vse svoje premoženje vsled neke goljufije. Ko je imel že raka na jeziku in se mu je bližala smrtua ura, narekaval je svoj životopis, da bi svoji družini preskrbel najpotrebnejšega denarja. To se mu je obneslo. Knjigo je namreč tako drago prodal, da je njegova družina od dobička dobila že 414.855 dolarjev.

— Zasebnih hranilnic je bilo leta 1889 v Avstriji 414, ki so imele vloženih 1.235.498.989 goldinarjev.

— Najstarejša žena na Dunaju je umrla dne 3. t. m. Bila je Marjeta Gredšik, rojena leta 1775 na Češkem.

— Volilna zvižaja. V nekem nemškem listu čitamo to-le: „Opozicijski kandidat za volilni okraj Aranyos-Maroth, knez Artur Odescalchi, si je pri zadnjih volitvah v ogerski državni zbor izmislil nenavadno zvižajo. Dal je namreč narediti 600 parov čevljev, vsak volilec pa je pred volitvijo dobil le po eden čevlj z obljubo, da dobi po volitvi drugi čevlj, če bode volil kneza Odescalchi-ja.“

Telegrami.

Gradeo, 4. februarja. Pri današnji dopolnilni deželnozborski volitvi iz skupine veleposestva je bil soglasno izvoljen drž. poslanec grof Stürgkh; konservativna stranka se ni udeležila volitve.

Zader, 4. februarja. Pri današnji dopolnilni državnozborski volitvi je bil v šibeniških kmečkih občinah izvoljen duhovnik Bianchini, urednik „Narodnemu Listu“; Bianchini je pristaš hrvaške narodne stranke.

Budimpešta, 4. februarja. V Velikem Varadinu so danes po noči vlomilo v prvo ogersko zavarovalnico ter odnesli 1800 gld. Tatje so odnesli tudi knjige in druge listine.

Pariz, 5. februarja. Poslanec Laur se je odpeljal v Švico, morda z namenom, da bi se maščeval nad Constansom, ki biva sedaj ob Genevskem jezeru.

Tuji.

3. februarja.

Pri **Maliču**: Marek, železniški nadzornik; Kupferschmid; Kraus, Fritsche, Weinberger, Seidner, Oser, trgovci.

Št. 815.

Razglasilo.

84 1

Na podstavi deželnega zakona z dne 11. avgusta 1890. l. (dež. zak. št. 4) in izvršitvenega ukaza visoke c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 2. maja 1891. l. št. 930/Pr. (dež. zak. št. 5), daje se na znanje, da **morajo v mestnem ozemlju prebivajoči posestniki svoje bipe, katere hočejo leta 1892. spuščati za plemenitev tujih krav in telic, zglašiti najpozneje**

do konca februarja letos

pri podpisnem magistratu.

Zglastitve, katere je oddajati ali ustno ali pismeno, morajo obsežati:

1. Ime, primek in stanovišče bikovega posestnika.
2. Popis in stajališče dotičnega bika.
3. Napoved, če je bik že dopuščen, ali ne; če je bil že dopuščen, navesti je natančno datum in številko dopustilnega lista.

Kraj in čas, kam in kdaj bode bipe prignati pred dopuščevalno komisijo, oznanila se bodeta pozneje.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 23. januarja 1892.

z Dunaja. — Oražen in Grünwald iz Gradea. — Stefany, stavbeni podjetnik, iz Trsta. — Merher iz Kočevja. — Kurath iz Celovca. — Vortisek s Češkega.

Pri **Stonu**: Vitez Weitzer; Jauker; Eisler in Pekarek, trgovca, z Dunaja. — Sandrini, odvetnik; Hoffer; Albrecht, stotnik, iz Trsta. — Richter, stotnik, iz Zadra. — Vlah iz Prage. — Bela, potovalec, iz Vel. Kaniže. — Valentini, trgovec, iz Kopra. — Somerberg, trgovec, z Ogorskega. — Erhouniz, notar, s soprogo, iz Ribnice. — Bernott, major, iz Pulja. — Grünwald, gledališki igralec, iz Frankobroda. — Ogoreutz, tehnik, iz Novega Mesta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Slamnik iz Kamnika. — Pfeifferer, železniški uradnik, iz Pontebe. — Fritsch, trgovec, iz Trsta.

Pri **Virantu**: Justin iz Vel. Lašič.

Umrli so:

1. februarja. Marija Jevnikar, gostija, 60 let, Rožne ulice 27, vodenica. — Helena Janežič, delavka, 31 let, Kravja dolina 11, sušica možgan. — Pavla Kovač, hišnega oskrbnika hči, 8 dnij, Tržaška cesta 5.

2. februarja. Franc Budan, mlinar, 52 let, Pristavsko ulice 8, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	topimera po Celsiusu			
4	7. u. jut.	720.1	0.2	sl. zap.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	722.1	2.6	sl. vzh.	jasno	
	9. u. več.	727.1	2.0	"	megla	
Srednja temperatura 0.3°, za 1.1° nad normalom.						

Na Starem trgu šte. 4 oddá se

prodajalnica

za mesec maj. 82 3—1

Natančneje se izve nasproti šte. 5. II. nadstropje.

Išče se poštena, zanesljiva 83 4—1

prodajalka

v primernih letih za branjarijo (štacuno) na deželi. — Pismene ponudbe sprejema administracija tega lista.

Organist

iz cecilijanske šole z dobrimi spričevali išče službe, katero bi rad takoj nastopil,

Več se izve pri upravnistvu.

1 1

Malinov sirup.

Kuhan s soparom iz dišečih gorskih malin, napravljen natančno po avstrijskem pripravljanju zdravil, ima najlepši duh in naravno lepo barvo. Steklentca z 1 klg. sirupa 65 kr., iztehtan od 5 klg. višje a klg. 55 kr. Male steklenice 35 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju sote točno izvršujejo. (1311) 5

Kalan:

POVESTI,

slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

II. zvezek

izšel je ravno kar ter se dobiva v „Katol. Bukvarni“ in Tiskarni komad po 20 kr. po pošti 23 kr.

Prvega zvezka je še nekaj izvodov v zalogi.

Primerno darilce.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Zadnji teden.

Velika

praška loterija.

Glavni dobitok

100.000 goldinarjev

Srečke à 1 gld.

priporoča

48 10—3

J. C. Mayer.

Dunajska borza.

Dne 5. februarja.

Dne 4. februarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " "
Zlata renta 4%, davka prosta	112 " 15 "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " 10 "
Akije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1058 " "
Kreditne akije, 160 gld.	308 " 50 "
London, 10 funtov strl.	118 " 15 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 39 "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemških mark 100	57 " 85 "

Ogerska zlata renta 4%	108 gld. 25 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 80 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138 " "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 " "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " "
St. Genois srečke, 40 gld.	61 " "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 80 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " 50 "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57 " "
Akije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160 " "
Akije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2880 " "
Akije južne železnice, 200 gld. sr.	91 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 15 1/2 "
Laških lir 100	45 " 70 "

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za natančnejše glavne priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

45.000 goldinarjev

se dobi z jedno

zemljiščnokreditno promeso

à 1 gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 15. februarja.